

Але у сучасній методологічній літературі відзначається, що «... до сих пір 2С70 трактувалася як методика в основному фундаментального дослідження. Однак практика досліджень відкрила і постійно підтверджує її таку важливу властивість – її всезагальний характер» [3]. Він впливає з того, що ця методика заснована на ефективному формуванні будь-якого поняття в дослідженнях будь-якого виду та рівня.

Висновки. Методика 2С70 має такі основні властивості й особливості:

- висока ефективність, яка забезпечує високий рівень підготовки випускників вищих навчальних закладів;
- адекватність майбутнім парадигмам усіх сфер діяльності людства;
- не простий характер впровадження у практику досліджень;
- тісний зв'язок з законом логістики 20-80;
- з'явилася основою відкриття другого і третього законів логістики відповідно 10-70 і 5-50;
- методика 2С70 є не що інше, як власне прояв другого закону логістики 10-70 у сфері формування понять;
- всезагальний характер.

Література:

1. Бабайлов В.К. Менеджмент: Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.
2. Бабайлов В.К. Теория метода: монография. Х.: ХНАДУ, 2011. 232 с.
3. Бабайлов В.К. Методология научных исследований: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019. 150 с.

МЕТОДИКА ВЕО: ОСНОВНІ ВЛАСТИВОСТІ Й ОСОБЛИВОСТІ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Як відоме з сучасних літературних джерел ВЕО – це аббревіатура величезної тези А.А. Богданова «Все є організація», яку він вперше висловив у 1912 році [1]. Але те, що ВЕО є методикою, було доведено тільки доцентом кафедри економіки та підприємництва Харківського національного автомобільно-дорожнього університету (ХНАДУ) Бабайловим В.К. у 2017 році [1]. Практика застосування ВЕО як методики відкрила декілька її важливих властивостей і особливостей, які використовувались в різних сферах і рівнях дослідження. Метою даної доповіді є концентрування увазі тільки на їх переліку й короткої характеристики. Це буде сприяти більш усвідомленому і ефективному використуванню методики ВЕО.

Перш за все, необхідне підкреслити тісний зв'язок методики ВЕО з методикою 2С70 [2]. Значний досвід застосування цих обох методик в дослідженнях самого різного рівня показав, що методика ВЕО є частиною

методики 2С70. Так, наприклад, при визначенні основної властивості економіки за допомогою методики 2С70 – її сутності, перший крок у цьому напрямку робиться за допомогою саме методики ВСО: Економіка є організація (тому що все є організація).

Другий шаг вже здійснюється на основі відомого предмету економіки – вартості. Тому, сутність економіки – це організація вартості. Теж саме здійснюється відносно визначення будь-яких понять: Менеджмент є організація діяльності; Адміністрація є організація персоналу; Інженерія є організація технік, технологій; Маркетинг є організація обміну тощо. Саме єдність методик ВСО і 2С70 забезпечило і успіх у формулюванні такого складного поняття як «Парадигма».

По-друге, у сучасних літературних джерелах відмічається, що ВСО є універсальною і ефективною методикою [3]. Універсальність впливає з самої практики застосування методики ВСО щодо визначення сутності будь-яких понять. Ефективність ВСО впливає саме з ефективності методики 2С70, частиною якої й є методика ВСО. Саме методика ВСО забезпечує в значній мірі ефективність методики 2С70; вона позбавляє від багатослівності, але без зніження ефективності такого важливого виробничого процесу, яким є ділове спілкування. Так, з допомогою методики ВСО було встановлено сутність таких найважливіших понять як економіка, менеджмент, бізнес, підприємництво, наука, практика і інших. Саме методика ВСО як частина методики 2С70 забезпечила успіх у формулюванні такого складного поняття як «Парадигма» [2].

Методика ВСО займає й особливе місце в системі важливіших знань, знань фундаментального рівня. Так, з [1] слідує, що вона є важливішим елементом – четвертим елементом змісту нової науки – всезагальної науки. Як відзначається в [1], саме неможливість знаходження місця методики ВСО у існуювавшому фундаментальному дослідженні й «...привели автора до висновку про необхідність введення ще одного рівня і поняття – нової і дійсно всезагальної науки».

Тому, вже з місця методики ВСО, як елементу всезагальної науки, впливає її всезагальний характер.

Висновки. Методика ВСО має такі основні властивості й особливості:

- ВСО – це важливіша частина методики 2С70;
- ВСО є універсальною методикою, тобто придатною для визначення будь-яких понять;
- ВСО є ефективною методикою організації понять (предмету важливішого виробничого процесу, процесу ділового спілкування), вона виключає все зайве;
- ВСО займає й особливе місце в системі важливіших знань, знань фундаментального рівня – вона є важливішим елементом – четвертим елементом змісту нової науки, всезагальної науки;
- методика ВСО, як елементу всезагальної науки, має й всезагальний характер, тобто вона придатна для застосування у будь-яких дослідженнях.

Література:

1. Бабайлов В.К. Всеобщая наука. *Новий колегіум*. 2017. № 3. С. 57-61.
2. Бабайлов В.К. Менеджмент: наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.
3. Бабайлов В.К. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019. 150 с.

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ ЯК ВСЕЗАГАЛЬНА МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Як свідчить практика будь-якого дослідження важливішим його аспектом є методологія, тобто склад і послідовність застосування методик. При цьому існує дві групи методик. До першої групи методик відносяться всезагальні методики, які присутні у будь-якому дослідженні. До другої групи методик відносяться методики, які неможливо заранеє передбачити, тобто які виникають тільки у процесі самого дослідження.

Поняття «всезагальні методики» вперше введено в [1]. В [1] доведено, що всезагальними методиками є: методика 2С70, методика ВСО, методика огляду літературних джерел (ОЛД). Введення класу всезагальних методик буде сприяти підвищенню рівня упорядкування будь-якого дослідження. Метою даного дослідження є розгляд аргументів про всезагальний характер методики ОЛД.

ОЛД як методика дослідження була визначена тільки у 2006 році [2]. Підтвердження цієї гіпотези знайшло відображення у публікації [1]. В обох публікаціях підкреслюється, що в огляді літературних джерел відбувається порівняння поглядів різних авторів на досліджуваний об'єкт. При цьому різні автори розглядають об'єкт в різних умовах. Отже, суб'єкт огляду літературних джерел розглядаючи різні результати різних авторів, фактично змінює умови функціонування об'єкту дослідження, тобто застосовує методику експерименту. А це означає, що огляд літературних джерел можна віднести до методики експерименту, до методики експериментального дослідження [1].

Зараз можна констатувати, що майже два десятка років, які пройшли після публікації [1] лише підтвердили правильність зробленого висновку про методичний характер огляду літературних джерел. Але при цьому навіть не ставилося питання про всезагальний характер даної методики. Зараз під всезагальним характером методики ОЛД слід розуміти її придатність, застосовність, необхідність для досліджень будь-якого виду та рівня: фундаментального, експериментального, прикладного. Сучасна практика досліджень постійно підтверджує, що справді жодне дослідження будь-якого рівня не може обійтися без огляду літературних джерел.